

SALVATORE

pravidelný občasník studentského kostela

16/prosinec

A.D. 2004

Vítáme nového Salvátorce!

Vážení a milí,

jistě všichni přemýšlíte, jak obdarovat své blízké v blížícím se (nikoliv nastalém, jak se nám snaží namluvit obchodní dravci svým chraplavým „nám náááám naródíl sééé“) čase vánočním. Přemýšleli jsme také, trochu za vás a trošku dříve a rozhodli jsme se podarovat někoho potřebného něčím, co si sám nemůže dovolit. No a co se nestalo, on je to vlastně i takový dárek pro nás.

Oslovili jsme prostřednictvím Marjáanky P. Arcidiecézní Charitu a zapojili se do projektu adopce na dálku. Takže od této chvíle se stává dálkovým členem našeho salvátorského společenství i jedenáctiletý Křišna Bhovi z Indie. Jak jsme zjistili z dodaných materiálů, narodil se 1.srpna 1992, tatínek mu bohužel zemřel, maminka Munivenkatamma pracuje jako námezdní dělnice. Má tři sourozence - sestry 24 a 21 let a 15letého bratra. Jeho rodina má dvě políčka s ragi, chovají krávu a kozy. Prospěch má ve škole dobrý, jeho oblíbeným předmětem je místní jazyk Kannada. Rád sportuje a chce se stát inženýrem. Co nejvíce potřebuje, je vzdělání a oblečení.

Pokud byste chtěli přispět libovolnou částkou na jeho vzdělání, můžete tak učinit do kasičky vzadu v kostele, kde najdete i všechny potřebné informace.

V tomto čísle bulletinu Salvatore najdete kromě jiného 1.část rozhovoru s P.Ladislavem Štefkem, jenž navazuje na letošní jarní rozhovory s P.Zdeňkem Králíkem a loňský převzatý rozhovor s P.Tomášem Halíkem (k dispozici na našem webu). Také se můžete začíst do poselství jednoho ze salvátorských bezdomovců, jež nám zprostředkovala studentka Petra.

A ještě další důležitá věc: Dovolte mi za vás pográtulovat otci Zdeňku Králíkovi k jeho krásnému výročí 10 let od kněžského svěcení, jež připadá na čtvrtek 4.prosince. Ať Vás otče Zdeňku Hospodin nadále provází na Vašich cestách a odplatí Vám za to vše dobré, co jste do našeho kostela přinášel a stále přinášíte. Amen, staň se.

(MS)

Rozhovor s P.Ing.Ladislavem Štefkem ISch.

Otče Ladislave, v našem studentském kostele působíte již 5. rokem. Málokdo však ví, co tomuto působení předcházelo. Začněme tedy od počátku, ne snad Vaším početím, stačí, když se něco čtenáři dozví o Vašem dětství, o rodičích, o prostředí, ve kterém jste vyrůstal.

Je dobře, že můžeme začít právě pohledem do období mého dětství. Rád na tento úsek života vzpomínám, a s přibývajícím věkem stále raději, třebaže si moc dobře vybavuji, že jsem jako dítě chtěl být už co nejrychleji dospělým, abych měl takové možnosti, jako mají oni.

Pár slov k mým rodičům. Tatínek pocházel z Kozlovic a po celý život pracoval jako účetní v ČSAD. To mělo pro nás velikou přednost, protože jsme mohli celorepublikově (tehdy ještě Československo) využívat jízdních výhod a díky tomu jsem také mnoho koutů naší krásné vlasti procestoval. Maminka pochází z Příbora. Vystudovala gymnasium a do narození nejmladšího sourozence pracovala rovněž u ČSAD jako účetní - od té doby pracuje jako žena v domácnosti.

Světlo světa jsem spatřil 19. září 1958 v Novém Jičíně. Mým domovským městem byl Příbor, malebné městečko na severní Moravě. Zde jsem prožil svoje dětství a období dospívání spolu se svými čtyřmi sourozenci - mám dvě sestry a dva bratry. Jako zcela malé děti jsme chodívali s jedním starým pánem, který u nás bydlel v podnájmu, sbírat léčivé rostliny, ze kterých potom maminka připravovala výborné bylinkové čajové směsi.

Důležitým momentem v mém dětství byl 2. srpen 1965 (tehdy jsem měl za sebou 1. třídu ZDŠ), protože tento den mě pozval starý pan farář, zda-li bych nechtěl chodit ministrovat. Velmi rád jsem toto pozvání přijal, protože jsem po tom již dlouho předtím toužil, a služba v kostele u oltáře se pro mě stala mým významným "koníčkem" a téměř moji druhou přirozeností. (Pro úplnost snad mohu dodat, že dům, ve kterém jsem vyrůstal, se nacházel doslova ve stínu příborského farního kostela Narození Panny Marie.)

Služba u oltáře příborského kostela a každodenní svědectví žitého křesťanství v rodině položily dobrý základ pro můj budoucí duchovní život. Mimo to jsem v době dětství a dospívání žádné jiné duchovní vzory neměl.

Kromě této "zbožné dimenze" svého života se ještě zmíním o tom, že jsem rád jezdil na kole, hrával pouliční hokej, sledoval veškeré dění kolem ledního hokeje a také velmi rád a mnoho četl. Ve škole jsem patřil k dobrému průměru, rozhodně jsem nevynikal v předmětech jako byl tělocvik a kreslení. Zato chemii jsem měl rád od chvíle, kdy jsem se s ní začal seznamovat. Přesto jsem však spíše uvažoval o tom, že se stanu strojívodcem nebo automechanikem. Jen nerad jsem uvažoval o něčem jiném. Nakonec zvítězila

chemie, ale dostat se na střední průmyslovou školu chemickou do Ostravy nebylo vůbec jednoduché, protože můj kádrový profil byl značně zatížený "náboženskými důvody" a významně znevýhodňoval moji startovní pozici. Díky odvaze a vytrvalosti mého táty jsem byl v odvolacím řízení přijat ke studiu, které jsem ukončil v květnu 1977 složením maturitní zkoušky.

A kam Vás to táhlo dál? Zřejmě zůstalo při chemii, nemýlím-li se.

Kam mě to táhlo dál? Odpověď nemůže být tak rychlá, jak by se na první pohled mohlo zdát. Když jsem totiž začínal se studiem na střední škole, tak jsem vůbec nepomýšlel na nějaké další pokračování studií. Důležitou roli při rozhodování sehrála vojna. Od příbuzných a kamarádů jsem věděl, že to není žádná legrace, a proto jsem začal hledat způsob, jak tomu uniknout. A protože jsem neměl - i přes zrakovou vadu - moc šancí na "modrou knížku", dospěl jsem k názoru, že bude pro mě lepší, když ještě půjdu studovat na VŠ a tak si "vysloužím" právo na kratší vojenskou službu. No a pak už to bylo snadné. Volba musela padnout mezi VŠCHT v Pardubicích a nebo v Praze. Nakonec zvítězily Pardubice, kde jsem nastoupil na studia v září 1977.

Na toto období velmi rád vzpomínám. Jednak proto, že jsem skutečně rád studoval, protože mě studium bavilo a naplňovalo. Asi jsem nebyl "normálním" studentem, protože jsem většinu času skutečně věnoval studiu. Čas pro zábavu a jiné studentské radovánky byl vyměřován jen poskrovnu a podle přesných a přísných pravidel, která jsem si sám stanovil. Dále proto, že jsem na počátku 4. semestru prožil "něco", čemu se většinou říká "druhé obrácení" a co posléze položilo základ mé další duchovní orientace. A v neposlední řadě proto, že jsem se seznámil s některými lidmi, kteří se pro mě stali přáteli a duchovními vzory a skrze které jsem také poznal spiritualitu, z níž žiji až doposud.

Do období studia na VŠCHT v Pardubicích také spadá moje rozhodnutí stát se knězem, které bylo jedním z důsledků již zmíněného druhého obrácení. Realizace tohoto rozhodnutí však ještě musela počkat na příhodnější čas.

Možná, že někteří čtenáři vědí, že svému „pozemskému“ oboru jste zůstal věrný i po absolutoriu VŠ - pracoval jste v ČKD Hradec Králové v oddělení pro analýzu vzorků ocelí. Jak se dala zkombinovat tato práce, navíc v době komunismu, s Vaší duchovní orientací?

Ještě tak někdy v 8. semestru studia na VŠ jsem s naprostou samozřejmostí počítal s tím, že se vrátím domů ke svým rodičům. Poté, co padlo moje rozhodnutí chtít se stát knězem, mi začalo být stále víc jasné, že je

třeba, abych si šel svoji vlastní cestou. A s ohledem na tehdejší situaci bylo jistější, aby o mých záměrech pokud možno nikdo nevěděl. A tak jsem se nakonec rozhodl, že budu hledat nějaké místo v Hradci Králové. S pomocí přátel jsem našel a dostal místo v laboratoři v ČKD.

Velmi rád na svoje působení v ČKD (bylo to v letech 1982-1990) vzpomínám. Mým úkolem bylo vedení kvantometrického oddělení chemické laboratoře. Věnoval jsem se zejména analýze litiny, oceli a hořčíkové slitiny zvané elektron, která se používala v leteckém průmyslu. Vedle rutinní sériové práce jsem měl možnost podílet se na vývoji nových analytických programů, což se pro mě stalo velikou zálibou. Pracovní kolektiv laboratoře byl velmi dobrý. Všichni kolegové a kolegyně se dříve nebo později dověděli, že jsem věřící člověk, a tuto skutečnost vnímali s porozuměním, ohledem a velikou citlivostí, za což jsem si jich velmi vážil a dodnes na ně s vděčností a láskou vzpomínám.

Třebaže jsem měl svoji práci velmi rád, stále jsem v sobě vnímal ono rozhodnutí chtít se jednou stát knězem. Ale jak se to může stát? Vždyť přece jako vysokoškolák nemám v komunistické společnosti šanci začít se studiem teologie a s přípravou na kněžství. Nebylo by přece jen rozumnější pomýšlet na založení vlastní rodiny? Byla tu stále silnější touha pro někoho žít a být mu k dispozici. Jednu dobu jsem uvažoval o tajném studiu teologie a také jsem si to na dva semestry vyzkoušel. V hloubi svého srdce jsem však cítil, že to není moje cesta skloubit svoje civilní zaměstnání s kněžskou službou. Bylo třeba čekat a učit se trpělivosti a důvěře v Boží vedení. Jsem Bohu vděčný, že jsem měl několik přátel, kteří mě v tomto (celkově devítiletém) období aktivního čekání doprovázeli a povzbuzovali.

Otče Ladislave, prozatím děkuji za rozhovor a pln netrpělivosti očekávám, jak to příště dopadne.(MS)

AKTUALITY

<http://salvator.apha.cz>

je adresa webových stránek našeho kostela, kde najdete vše, co potřebujete – nově též vybraná kázání P.Tomáše Halíka.

Studentské cechy

navazují na tradici fakultních mší, a jsou pokusem o zmírnění anonymity v našem kostele. Každý cech (ekonomický, humanitně-umělecký, přírodovědně-medicínský a technický) si jednou do měsíce připravuje úterní studentskou mši sv., která je tím i věnována na jejich potřeby a jednou za 4 měsíce i kafe po mši. Určení zástupci jednotlivých cechů nabízejí svoji pomoc zejména

prvákům v orientaci na škole, v Praze a v kostele. Hlásit se do cechů můžete na naší mailové adrese nejsvetejsi.salvator@volny.cz. **Společenství! – viz níže, služby na prosinec najdete v kostelním kalendáři**

Rekonstrukce sklepa

stále pokračuje, a doufejme, že do příštího akademického roku zde vznikne prostor pro menší společenství, osobní meditace či obyčejné čtení u šálku čaje. Tato rekonstrukce je pro náš kostel finančně náročná, proto prosíme touto formou o pomoc sponzorů a moc děkujeme všem, kdo přispěli i na opravu kupole. Číslo našeho účtu je **1933882329/0800** (Česká spořitelna). Děkujeme!

Studentský servis

Není nic jiného než nástěnka v sakristii, kde najdete a můžete sami umístit inzeráty, týkající se bydlení, práce, také vzkazy atd.

Společenství modlitby

Setkávání novokřtěnců, novobířmovanců a nově též členů VKH (Betánie) a **studentských cechů** nad Písmem sv. se koná jednou za dva týdny v pondělí v 19:00 v sakristii. V prosinci to budou pondělky 1.a 15.12, v lednu 5.a 9.1.

Adopce na dálku

Příspěť na vzdělání malého Krišny Bhovi, našeho adoptivního syna, můžete do kasičky vzadu v kostele (viz úvodník). Za rok přispějeme částkou 4.900,-Kč.

Miniknihkupectví v sakristii

je přístupné všem, najdete zde výběr toho nejlepšího z náboženské literatury. V prosinci bude zřejmě nejaktuálnější nová kniha P.T.Halíka – Oslovit Zachea. Studentům a důchodcům poskytneme 10% slevu, stejně jako u ostatní literatury.

1 Z kalendáře kostela a VKH (Betánie)

Pravidelný program:

neděle 14:00 mše sv., **neděle 20:00** (mše sv. nejen pro studenty),

úterý 19:00 (mše sv. nejen pro studenty),

čtvrtek 20:00 – adorace s možností svátosti smíření nebo duch. rozhovoru

1.středu v měsíci v 7:30 ranní mše se snídaní v sakristii. (bude-li nadále zájem)

Ostatní:

1.neděli v měsíci – „kafe po mši“ (ve 14 i ve 20:00)

Každé úterý cca ve 20:00 v sakristii - Kurz Základy víry.

Středy – program VKH. Přednášky, film. klub, cestopisy, lit.-hudební večery.

1.čtvrty v měsíci 14:00-19:00– Velký úklid kostela s duchovní hudbou

Výjimky: nekonají se úterní mše sv. 23. a 30.12. a adorace 25.12. a 1.1.

Prosinec

úterý	2.12.	19:00	Studentská mše sv. uměleckých a humanitních oborů, poté kurs Základy víry v sakristii
středa	3.12.	7:30 19:00	Ranní tichá mše sv. v sakristii (se snídaní) Cestopis – promítání diapoziivů a doprovodná výstava fotografií– Indie očima Jiřího Hejkrlika (připravila Marie Pažoutová a Klára Hendlová)
čtvrtek	4.12.	14-18	Velký úklid kostela s duchovní hudbou
neděle	7.12.	14:00 20:00	Při mši sv. vykonáme sbírku na bohoslovce Kafe po mši bude spojené s uvedením nové knihy T.Halíka a s vernisáží Hany Rysové - autorky fotografií. Výstava s názvem Izrael je umístěna na galerii kostela a bude přístupná vždy v neděli po odpolední mši sv. až do konce ledna. Kafe po mši s autogramiádou. Obsluhují vás členové cechu ekonomického. Pečte dorty, buchty, koláče!
úterý	9.12.	19:00	Studentská mše sv. přírodovědných a medicínských fakult, poté kurs Základy víry v sakristii
středa	10.12	19:00	Filmový klub: do uzávěrky tohoto listu nebylo zřejmé, zda se bude konat. Bude zveřejněno nejpozději v neděli 7.12.
úterý	16.12	19:00	Studentská mše sv. ekonomických škol, poté kurs Základy víry v sakristii. (Tentokrát P.MUDr.Z.Králík, P.Ing.L.Štefek: Prostředky na cestě ke svatosti)
středa	17.12	19:00	Adventní benefiční koncert salvátorské scholy ve vojenském kostele sv.Jana Nepomuckého na Hradčanech
čtvrtek	18.12	17:00	Bohoslužba pokání s adorací a možností svátosti smíření nebo duchovního rozhovoru
středa	24.12	24:00	Půlnoční mše sv. – Vigilie Narození Páně
čtvrtek	25.12	14:00	Mše sv. – Narození Páně (nekoná se večerní adorace)
neděle	28.12	14:00 20:00	Mše sv. – svátek Sv.rodiny Mše sv.
středa	31.12	24:00	Půlnoční silvestrovská mše sv. v sakristii (prostor omezen)
čtvrtek	1.1.	14:00	Mše sv. – Slavnost Matky Boží (nekoná se večerní adorace)

Doporučujeme

Autogramiáda P.Tomáše Halíka u příležitosti vydání knihy „Oslovit Zachea“ se uskuteční v úterý 2.12. v 17:00 v knihkupectví Fišer v Kaprově ulici a v sobotu 6.12. taktéž v 17:00 v divadelním sále kláštera Emauzy ve Vyšehradské ulici v Praze 2. U nás bude tato možnost v neděli 7.12. po bohoslužbách v rámci kafe po mši.

Modlitební snídani v ekumenickém duchu můžete navštívit ve čtvrtek 4.12. od 8:20 na FFUK na Palachově nám., v místnosti č.308 ve 3.patře.

Rorátní mše sv.

Jako každý rok, i letos se můžete zúčastnit salvátorské výpravy na rorátní mši sv. do katedrály, a to každý adventní pátek v 5:45 (sraz na místě). Poté bude následovat snídane v některém ze spřízněných kostelů.

Liturgické okénko

Advent

Z latinského *adventus* – příchod. Je dobou přípravy jak na Vánoce, tedy na 1.příchod Kristův do tohoto světa, tak na jeho druhý příchod na konci věků. Nejstarší stopy tohoto svátku nalezneme v Galii a ve Španělsku. V té době byla jeho délka přibližně 8 týdnů, a to do svátku Zjevení Páně, lidově Třech králů, který byl pod vlivem Byzance hlavním Vánočním svátkem. Časem se však prosadilo římské pojetí 4 adventních nedělí, které jsou sice dobou přípravy, očišťování, ne však dobou vyloženého postu jako před Velikonocemi. Advent začíná nedělí nejbližší svátku sv.Ondřeje, který se slaví 30.listopadu. Používá se liturgická barva fialová, jen 3.neděle zv.*Gaudete* (Radujte se), může být ve smyslu „červánků“ Vánoc slavena v barvě růžové. Krásným zvykem bývají tzv. Rorátní mše – dříve slavené vždy v sobotu ke cti P.Marie anebo vůbec zpěv Rorátů (od *Rorate, coelites de super...*- Rosu dejte nebesa shůry...) První nedělí adventní začíná nový liturgický rok, takže vám v něm přejeme vše dobré.

Duchovní poselství jednoho bezdomovce

Byl chladný listopadový čtvrtek. Přešlapovala jsem před Salvátorem a chystala se přistoupit ke svátosti smíření. Přišla jsem však se značným předstihem a proto mě uvítaly zamčené dveře kostela. A ještě někdo. Malý drobný muž, na kterého jsem si vzpomněla z minulé mše svaté. Splétali jsme nitky rozhovoru a já jsem se ocitla ve stále větším úžasu.

Jaroslav byl dvanáct let bez domova, ale tuto noc se vrací k mamince. Prošel těžkými zkouškami, které však ještě více posílily jeho víru v Boha. Nad šálkem čaje vedle kostela jsem se přesvědčila o jeho opravdové víře. Jaroslav mě prosil, abych jeho slova předala dál, co nejvíce lidem. Společně jsme se šli poklonit Pánu Bohu před oltář. Při loučení mi Jaroslav udělal křížek na čelo.

k nám promluvil a prosím Tě, at' máme takovou víru jako on
Snad dojel dobře domů. Bude vyprávět lidem o nekonečné Boží lásce a
dobrotě. Pane Ježíši, děkuji Ti za ten den, za setkání s člověkem, skrze něho jsi
k nám promluvil a prosím Tě, at' máme takovou víru jako on

Petra Ležáková, studentka

Já, Jaroslav Husák, narozen 20. 7. 1970 bych chtěl odkázat všem lidem na
celém světě tohle:

Hodně lidí je věřících, ale přesto at' prosí o víru ještě větší, vždyť Pán Ježíš si
to zaslouží. Musíme si uvědomit, že za nás za všechny trpěl na kříži a přitom
nemusel, protože nikdy nic špatného nikomu neudělal. A vezměte si, lidé, že
ještě má takovou lásku, že se o nás stará a dává světu všechno dobré. Moc vás
prosím, chvalte Pána, ale myslím nejenom v kostelích, ale chvalte ho každý
den, ráno, odpoledne i večer. Děkujte mu za jídlo, děkujte mu za vzduch,
děkujte mu za víru, kterou máte a děkujte mu za jeho lásku k nám lidem.
Nevím, bratři a sestry, jak vy, ale já volám: Pane, posil naši víru a já Ti za to
moc děkuji. Lidé, nikdy v životě nebuďte rasističtí, nikdy v životě nebuďte
lakomí, nikdy v životě nebuďte pohrdaví. At' k vám přijde člověk jaký chce,
milujte ho. Vždyť v Písmu je napsáno: Miluj bližního svého jako sám sebe.

Chtěl bych vám o sobě říci tohle: I já jsem hříšný člověk, ještě před několika
lety jsem bydlel a můj život nebyl takový, jak by měl být. Před dvanácti lety se
ze mě stal bezdomovec. Dvanáct roků jsem trpěl na ulici. Já volám: Aleluja,
Pane, aleluja Tobě Pane, že jsem to mohl zažít. Pán mě totiž ukázal, že utrpení
a cesta kříže není jednoduchá, ale já se nevzdal. Volal jsem a modlil jsem se:
Pane, prosím dej mi víru, Pane zvětši moji víru. I když mě bude bít tisíc
nepřátel, budou mě ponižovat, já Tě za to budu chválit a budu pořád volat:
Pane, posil moji víru!

A v tom to je, bratři a sestry. Víra vás uzdraví tehdy, když o ni budete prosit a
budete ji chtít. Budu se za vás modlit, za celý svět a budu prosit o posílení víry.
Doufám, že jednou se sejdeme v Božím království, pevně tomu věřím.

Chválím Pána za to, že jsem tenhle článek mohl napsat, že mě vedl těmito
slovy.

Amen

inzerce

 **Čerstvě vystudovaná malířka hledá pracovnu – atelier. Terpentýn nepoužívám.
Prosím Praha a okolí. Pomůžete mi?
tel: 736 106 361**

Salvatore. měsíčník. Za obsah odpovídá: Mgr. Martin Staněk a autoři příspěvků. Nevyžádané příspěvky nevracím.

Dáno do tisku 28.11. 2003. Náklad 300 ks. Kontakt: Křížovnické nám.2 Praha 1, 110 00,

tel.: 222 221 339, nejsvetejsi.salvator@volny.cz, <http://salvator.apha.cz>

© 2003